



БОРБА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

В. Търново

Излиза три пъти седмично

Год. XVII бр. 144 (1593) В. Търново, четвъртък, 30 ноември 1961 г. Цена 20 ст.

ВСЯКО ПРЕДПРИЯТИЕ, ВСЕКИ ЦЕХ С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН!

РЕАЛИЗАЦИЯТА НА ПРОДУКЦИЯТА

Колективите от промишлените предприятия в окръга постигнаха значителни успехи в изпълнението на плана за тази година. Само за десетте месеца на годината те произведоха надпланова продукция за 135 милиона лева. Успехи се постигнаха и по останалите показатели — повишаване производителността на труда, снижаване себестойността на продукцията и др.

Важно място в работата на промишлените предприятия трябва да се отдаде и на въпроса за ритмичното изпълнение на плана за реализация на готовата продукция. Този въпрос, както и въпросът за свеждане на материалните разходи и суровините до норматив, имат пряко отношение към финансовите резултати и по-конкретно към изпълнение на плана за печалбата.

Някои предприятия вече взеха добри мерки за реализиране на продукцията за износ и за вътрешния пазар. В тях ежеседмично се обсъжда работата по реализацията, отстраняват се допуснатите недостатъци и се набелязват нови мерки. В Държавния комбинат за консерви „П. Цивкев“ — Г. Оряховица досега са експедирани над 700 тона компоти и консерви и планът за реализацията е изпълнен над 103 на сто. Във ф-ка „Мизия“ — П. Тръмбеш този показател е изпълнен 93 на сто, в консервната ф-ка — гара Дебелец 83 на сто.

Някои предприятия обаче сериозно изоставаха в това отношение, главно поради това, че административните ръководства не полагаха достатъчно грижи за създаване на необходимата организация за ритмичност в реализацията, не водеха енергична борба за преодоляване на явилите се затруднения. Сега те са изправени пред сериозна задача: за съвсем кратко време, до края на текущата година, да осъществят реализацията на продукцията.

Държавният комбинат за консерви „Република“ — Свищов има около 67 на сто изпълнение на плана за реализацията, а ДИП „Домат“ — гара Джулюница — едва 62 на сто. Вярно е, че тези предприятия срещнаха големи трудности по снабдяването с необ-

ходимия амбалаж, но това не може да се смята за единствена причина. Не може да се опори обстоятелството, че ръководствата на тези предприятия сравнително късно взеха по-енергични мерки за продажбата на продукцията. В металообработващото предприятие „Металургия“ — Г. Оряховица пък има значителни наднормативни запаси от материали и суровини, които внасят затруднение при изпълнение на финансовия план, но не са взети достатъчни мерки от страна на ръководствата и управлението по промишлеността за отстраняването на тези пречки.

Не върви нормално работата по реализацията на продукцията в ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец, ДИП „Вагрянка“ — Павликени и други предприятия. Значително изостава и предприятията от отрасъла „Строителни материали“. Тук затрудненията идват предимно от недостатъчно осигуряване на необходимите вагони. Нужно е ЖП управление — Г. Оряховица в рамките на сегашните си възможности да наложи максимални усилия и подпомогне керамичните предприятия с необходимите вагони.

Недостатъчни мерки са взети от страна на Окръжното търговско предприятие за изкупуване на продукцията от промишлените предприятия. Само от Държавния комбинат за консерви „Република“ не е изкупена над 300 тона продукция. Подобно е положението и във фабрика „Домат“ и други консервни предприятия. Това налага да се вземат бързи мерки за създаване на необходимата организация и ежеседмичен контрол по реализацията на продукцията както за външния, така и за вътрешния пазар. Градските и общинските партийни комитети от своя страна също трябва да упражняват необходимия контрол и да помагат на тези предприятия, да търсят отговорност за допуснатите недостатъци.

Малко дни остават до края на годината. Ние имаме пълна възможност не само да преизпълним производствените планове по всички показатели, но да осигурим изпълнението на плана за реализацията на готовата продукция.

По всички показатели

Още в края на миналата седмица колективът на държавния консервен комбинат „Република“ в Свищов изпълни плана си за 1961 г. Победа! Един месец по-рано в сравнение с изпълнението на плана за 1960 година и при това план завършен с 2 милиона лева!

Съревнованието за по-висока производителност на труда, за по-добро използване на техниката, помогна да се преработят 1 600 вместо 1 200 тона белени домати. Преизпълнен бе планът за патлажана, доматеното пюре и др.

Сега колективът насочва вниманието си главно към изпълнението на плана по асортимент. Предстои да се изработят птици и други месни консерви. Очертават се всички изгледи, при осигуряване на птиче месо, да бъде произведена до края на годината продукция за още около 8 милиона лева.

3 Задача да се залесят голите и пустеещи баири, да се озеленят селищата сега придобива първостепенно значение. В момента, когато десетки трудеши се от око̀га дават своя доброволен труд за подготовката на почвата за залесяване в разсадника на Горското стопанство в кв. Калтинец — Горна Оряховица кипи трескава дейност Бригадата на Марин Моев бърза навреме да извади и взими произведените дръвчета. През пролетта те ще бъдат раздадени на кооперативните стопанства и по горските обекти за залесяване на определени те площи. Досега бригадата е извадила повече от 300 000 акациеви фиданки.

В разсадника тук за пръв път се засява желъд за производство на дъбов посадъчен материал.

Снимки: Ив. Водничаров



Радостни успехи

Радостна вест долетя от фабриката с пецилите тъкачни станове и бръснални вретена — „В. Мавриков“ — В. Търново: на 28 ноември е изпълнен годишният план.

Досега търновските текстили са произвели продукция за 53 095 000 лева, а до края на годината ще се даде надпланова продукция за още около 7 милиона лева.

Този успех е постигнат благодарение на разгорялото социалистическо съревнование, на стремежа да се овладее новата техника в предачнищата и на почивна „Предай свой опит и знания!“

На първо място между челниците са работниците от пресувалния цех, които навлязоха в 1962 година 3 месеца по-рано.

Първа между първите

В една мъглива есенна вечер колективът на Оксидния отдел при Бонбуена фабрика — Г. Оряховица обеща да изпълни годишния си план с цял месец напред. Не лека задача. Много труд и усилия се искаше, за да се преодолее пречките. Много зноби пред таблото за отчитане изпълнението на плана се събираха всички. Между

отделните бригади се разгоря съревнование. Издигнат бе девизът: „Днес повече от вчера“. И най-после дойде тя — победата. На 22 ноември колективът изпълни плана си за годината. И как изглед. Там, където има добра организация, здрав колектив, има и успех.

Еленка Тодорова



Тревожен сигнал!

ИНВЕСТИТОРИ, ЧАС ПО-СКОРО!

Наред с основната задача, която стои пред Окръжната строителна организация за изпълнението на плана за строителството през тази година, е и задачата за навременната подготовка по плана за 1962 година. Но това до голяма степен зависи от готовността на инвеститорите, които трябва да осигурят навреме и пълни проектно-сметни документации за обектите, които ще се строят през новата година.

И сега, както през миналите години, някои инвеститори закъсняват. Повтарят се старите слабости. А за 1962 година Окръжната строителна организация има да изпълнява план за 34 милиона лева на 45 лимитни обекти. Макар, че необходимите проектно-сметни документации за това строителство трябва да бъдат представени до 15 юли, досега са представени документацията за строителство, възлизащо само на 13 819 000 лева. Не са осигурени документации за такива големи обекти, като

разширението на Държавния завод за захар — Г. Оряховица, където ще се извърши строителство за 2 809 000 лева, за дървообработващия завод с лимитен план 2 500 000 лева, производствената сграда на ф-ка „Победа“ за 495 000 лева, ДИП „Първи май“ — В. Търново за 396 000 лева и много жилищни блокове във В. Търново, Г. Оряховица и др.

Това ще затормози строителството в окръга още в началото на годината и ще стане причина да не се спазват някои нареждания във връзка с планирането на материалите, работната ръка, механизацията, транспорта и др. То ще увреди и на срочното и качествено изпълнение на строителните задачи, ще спъва правната организация на работата.

Инвеститорите трябва да помислят по този въпрос по-сериозно. Проектно-сметните документации трябва да бъдат предадени час по-скоро.

М. Даскалов

Оборският тор на полето

Едно от условията за получаване на високи добиви от земеделските култури е осигуряването на почвата с органически торове. Изхождайки от големите задачи, които стоят пред стопанството на растениенството, управителният съвет на ТКЗС в с. Овча могила взе сериозни мерки за извозване на всич-

кия оборски тор на полето. В работа бяха впрегнати много каруци и ремаркета.

Най-много оборски тор е извозила бригадата на Параскева Ангелова, следвана от бригадата на Пордан Пенев и Радни Витанов. Досега на полето е извозен над 1 800 тона оборски тор.

П. Панчев

ПРЕМИЕРА НА „БЪЛГАРИ ОТ СТАРО ВРЕМЕ“

Снощи оперетният състав при Великотърновския държавен театър представи първата си премиера за сезона — оперетата „Българи от старо време“ от Асен Карастоянов. Тази българска оперета е

поставена от режисора на оперетния състав Недялко Ковачев, диригент Стаю Касабов, художник Ан. Бананов, постановка на танците Димитър Иванов, хореограф Иван Донков.

ВСЕКИ ДВОР-ОВОЩНА ГРАДИНА!

СРЕД ДРЪВЧЕТАТА

В мекдредурата на овощната градина зад двуетажното си жилище в с. Ресен се мяркате възлюбеният висок мъж. Той прищипва е лозарски, сухите клонки се стелат под короната на овощните и късното есенно слънце проникваше по безпрепятствено между останалите клончета.

На съседните стари круши и ябълки цвърчаха пъргави

вбрачи, които даже и не чувствуваша тежата на фиданките от настъпването на есенните слани и студове. Стопанният крачеше около дънерите на по-старите дървета, напишавше внимателно изсъхналата, подхулнала кора и подготвяше дърветата за есенно белосване с варово мляко.

— Ето, тази година съм подновил три праскови, две круши

и съм разнообразил сортовете с две фиданки смокля, — говореше с чувство на приятно изпълнен дълг Никола Николов Димитров. — Развитието на дръвчетата и състоянието на плода ме карат да следя внимателно нуждите от помощ за дърветата. През различните години и сезони овощната градина е нападана от различни неприятели. И срещу тях трябва да се води борба умела, със знание.

Никола Димитров започна да пояснява какво той върши през ранна пролет, за да не окапват плодотеве. От няколко години в неговата маза се запазват плодотеве от нови до нови. Зимните месеци неговото семейство не чувствуват нуждата от фабрични консерви защото 60-те овощни носят стотици килограми прекрасни, червени ябълки, сладки, сочни круши, едри доли и др. От ранна пролет до късна есен не само неговото семейство, но и близките му са осигурени с пресни плодотеве. Грижите на този разумен стопанин за малките овощни са грижи като към нежни организми. Той ги почиства лекува, облагородява, разнообразява сортовете и неговата градина е винаги млада.

Тодор Иванчев

Здр. Стефанов

Грижи за овощните градини

Не бяха малки грижите, които положиха през тази година за овощните градини кооператорите и кооператорите от първа и втора бригади в с. Първомайци. Освен добро поддържане на площите, засадени с овощни дръвчета, кооператорите извършиха навреме всички агротехнически мероприятия, свързани с правилното отглеждане на овощните дръвчета — резитба,

борба с болести и неприятели и други. Затова резултатите са радващи. Втора бригада получи средно по 500 кг доли от декар, а първа бригада по 350 кг ябълки и по 250 кг круши. По този начин планът за приходите е не само изпълнен, но е преизпълнен, като вместо предвидените 15 600 лева са реализирани над 30 000 лева.

През месеца на овощната градина поликарпенските кооператори полагаат големи грижи за овощните насаждения. Почистват изсъхналите клонки, варосват стebelata, пръскат ябълките и крушите със селенион, а кайсите с бордолозов разтвор.

Всички са убедени, че когато се положат добри грижи за овощните насаждения през есента и зимата, плодотеве реколтата през идущата година ще бъде още по-обилна.

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

При въглетърсачите на обект „Русана“



През ноември по Трашлийско дере бялата лента на пътя ни доведе до едно странно селище в самия Балкан. Без име, без огради и без познатия шум на селищата то е наистина странно.

Двама малчугана изскочват иззад една постройка, подготвят няколко питомни зайчета и от сърце се смеят на подскочащата им. Криването ни към постройките прекъсна смея им и те кръстосаха погледите към нас. Изглежда отведнаж ни познаха, че не сме тукашни и няколко любопитни глави, ни заоглеждаха през стъклата на прозорците. Стотина души горски работници и сондьори живеят тук така, че всички се познават и по стъпките.

Денят превалише. Още час-два и Балканът ще наметне тъмния си ямурдук, затова пообрахме да отидем по светло, поне до сонда 383. Там работи бригадата на Петър Вълв, Макар и да е младежка бри-

да, тя не отсъства на никого. И не само тук на обект „Русана“ е такава тя. Тия младежи вървят все в първите редици в целия балкански проучвателен район. Годината си те изпрати, а още през септември, когато бяха на стария обект под „Чумерна“ и от 2 месеца са влезли в 1962 година. Тяхната сонда тук е провървяла балканските недра на 120 м дълбочина.

Трудно се изкачва човек по тия лъчатушни пътеки, които червеният килим на буквите листа е изхлъзгал, но с приназлив другар, какъвто е Борислав Сотиров от обектовото ръководство, пътят е лек. Повече от час как вървим, а край на склона не се вижда.

Изморихте се май. Нашите сондьори са си свинка. Това им е физкултурата — съпътникът ми не довърши и без да дочака отговор продължи — Пристигаме. Ето, тук тая странна разпока ни доказва наличието на консуватив

платосте. Няма да е напразно трудът ни.

Сприяхме. Гледам лъсната черен гръб на окопа — истински въздища. Зашепвам от тях, Ситното черно злато лъчи на дланта ми като скреж.

— Хубаво находище. Но със сондата още не можем да го срещнем. Няма да ни забегне. Ако трябва на рещето ще направим гръбницата на Балкана и пак ще го намерим. Продължихме. А тия думи не ме напуснаха. Представях си доменните пеци, топеното на наш, роден метал и червената заря по лицата на леярите. Но колцина ще знаят кои бяха търсачите на това черно злато? Мислих си и за това, колко пъти в дъжд и студ пръстите на сондьорите са задевали по металческите тръби? Колко пъти са се свивали те по пътеките нощем и в гърдите ми се наля обич към тях, макар и още да не съм ги виждал.

Наблизо, съвсем наблизо

ми срещна особено бръмчаче като от самолетен мотор. Показа се и челото на сондата. Значи стигнахме?

На малката глуха полянка шеташе само ръмженето на бор-апарата. Нито птичи глас, нито пият. Есента беше прибрала отук всичко, даже е обрнула и листата от върхарите. Здрависохме се с двамата младежи Георги Мокрев и Тодор Сървов, които бяха на сонда. Разприказвахме се.

— Вадихте ли ядка? — побърза да запитва Борислав и се наведе над сандъчето с дилни, дричните синкави каменни отрязъци. Той отчули парче и го заоглежда.

— Няма! Дяволска работа! — Все ще ги сбараме. Няма къде да отидат. Ако трябва, ще удариме и поднаклон — заговори Георги.

Апаратът преглътна и спря. Двамата сондьори затихаха нататък, а Борис побърза да обясни:

— Слаб ни е токът. А скалата е твърда, засада, но за макио и достъп пак ще загрее.

Около постройката в дъсчена канавка тече бяла като мляко вода.

— Това е глинест разтвор. Без него не може. Когато длетото дълбае, трябва да се схладяда. Зъбите долу трябва да бъдат промивани. То, разтвор излиза горе и на дробната маса — обясняват ми сондьорите.

Свечеряваше. Трябваше да тръгваме, защото ще има опиване докато слезем надолу, пък и да не отвлечаме вниманието на сондьорите. Кольо бих искал да съм тук, когато се отвори възгледният пласт! Как ли ще искрят тогава очите на тия младежи! 152 процента изпълнение не нормите! С такива резултати те изпратиха октомври. Няма да слезат по-долу и през ноември, защото не със слизане надолу се завоюва звание „Бригада за комунистически труд“. А от два месеца те са дали и такава дума.

Когато се прибрахме в странното селище вечерта го беше пригизнала като майка. За малко ще посветунат, лампичи и ще ги духне тия, защото рано-рано ще трябва да смените, а трябва да са бодря.

Ил. МОИВ

На снимката: Бригадата на Петър Вълв

С ДУХА НА МАРТЕНСКОТО СЪВЕЩАНИЕ КЪМ ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА ЗА 1961 И ОБРАЗЦОВА ПОДГОТОВКА ЗА 1962 ГОДИНА! КОГАТО КОМУНИСТИТЕ СА В АВАНГАРДА СЪРЕВНОВАНИЕТО ПОМОГНА

На Мартенското съвещание в ЦК на БКП др. Тодор Живков застрани вниманието на най-актуалните въпроси на нашето икономическо развитие. Особено много той наблегна на необходимостта от всемерно повишаване на производителността на труда и намаляване себестойността на продукцията. Мартенското съвещание предвижда нов тласък в изпълнението на производствените задачи. В челните редици на борбата за повече, по-сигурна и по-качествена продукция застанаха комунистите. И в нашето предприятие — ДИП „В. Мавриков“, комунистите са образци на вдъхновени творчески труд. Те настойчиво се борят за предсрочното изпълнение на производствения план и са за пример в социалистическото съревнование. През десетте месеца на настоящата година няма партиен член, който да не е изпълнил своя личен план и обществане. А партиейните членове в предприятието, работещи на норми и като ръководители на производствени звена съставяват 90 на сто от общия избор.

През годината наред с изпълнението на значителна по-голямата производствена програма (51 620 000 при 37 520 000 за 1960 г.), предстои и реконструкцията на фабриката. Трябва да се монтират в предания цех нови 20 800 китайски вретена, да се реконструира цехът за пресукани прежди.

Това налагаше пълна мобилност на комунистите и целия работнически колектив, да се подпомогне стопанското ръководство.

Партийната организация обсъди този въпрос и при съвместен план със стопанското ръководство. Платът, който бе осъществен напълно, предвиждаше на първо време да се подготви необходимият среден технически кадър, с оглед той да поеме ръководството и поддръжването на новите машини. Сформирани бяха курс от 20 младежи. За тяхното обучение партийна-

На тази страница разказваме за опита на промишлените предприятия във В. Търново

та организация даде партийно поръчение на комуниста Павел Цонев, което той изпълни. В продължение на шест месеца др. Цонев подготвя теоретически и практически курсистите. А когато започна монтажът, те взеха пряко участие в него до завършването му. Обучени бяха за три месеца и нужните работници.

За успешното завършване на монтажа изградихме временна партийна група с партиен отговорник др. Пончо Върбанов. Групата слоти монтажния колектив, подпомагаше го. Поддържане постоянна връзка с партийното бюро и стопанското ръководство, организиране бригади с помощта на профкомитета и дружествения комитет на ДКМС за почиване на различните части. Всичко това позволи шото цехът да бъде пуснат един месец предсрочно и редовно да произвежда своя план.

Тъканият цех бе съоръжен с най-различни системи тъкачни станове. Това създаваше редица трудности. За бързото и качествено поддръжане и обслужване на машините ние ни уеднаквихме в една система — „Динесон“. Но това не задоволи ръководството на цеха. Рационализаторите Митко Котев, Иван Цанев, Манол Михайлов, организирани в комплексна рационализаторска бригада, се заеха с модернизирани станове. Те преустрои механичния стан в полуавтоматичен, като премахнаха шахтовата уредба и я замениха с електронна. Само от това мероприятие производителността на механичния стан се увеличи над 10 на сто. Но и това не задоволи сметките рационализатори. Те се заеха с преустройката полуавтоматичните станове в автоматични.

Усъвършенствването, което те направиха на механичния стан, се прие като най-сполучливо в страната от Комитета по промишлеността и Комитета по техническия прогрес. Годинишният икономически ефект от него е над 400 000 лева.

За порасналата активност на комунистите говори и работата на партийната група по почива на в „Работническо дело“ за икономии на всяка стотинка, всеки грам и всеки сантиметър. След допитването, което извърши профкомитетът, под ръководството на партийната организация, изградихме временна партийна група от 350 предложени. От тях ясно се виждаше къде и какви икономии могат да се направят. След това партийното бюро остави задачата на партийните групи да подпомогнат ръководствата на цеховете за организиране борбата за икономии. Във всяка партийна група се обсъдиха възможностите на смяната и се дадоха партийни поръчения на комунистите за реализиране на икономии. За пример бе съвместна работа на групите с техническото ръководство в тъкачния цех. Тук комунистите-тъкачи подучиха поръчение да почистват платата си при тъкането, с оглед до края на 1961 година да се увлекат и безпартийните и по този начин да се намали най-малко с 4 работни-ка съставът на чистачната бригада на платата. Целта беше постигната още през деветмесечното.

Изпълнявайки своите поръчения, 14 комунисти секционни ръководители с примера си увеличаха всички бяха икономисани 700 соваля от Делени лимит равно на 1 000 хил. лева, трапецовидни капци за 4 000 хил. лева. За

пример са другарите Иван Борисов, Илия Стойчев, Стойчо Тодоров и Стефан Върбанов, които ежемесечно дава с 1.3 кг по-малко отпадък. Общо отпадъкът за цеха е намален от 1.5 по норматив на 1.2 на сто.

Всичко това позволи колективът на предприятието да преизпълни значително десетмесечния си производствен план. До края на годината той ще изпълни годишната си производствена програма и се очаква да преизпълни обществане в чест на XXII конгрес на КПСС и V конгрес на профсъюзите и даде надпланова продукция за 7 014 000 лева, което се равнява на предсрочно изпълнение на годишния план с повече от 40 дена.

По плана за производителността на труда за десетмесечното е предвидено всеки работник да даде продукция за 49 951 лева, а постигнахме 54 065 лева, при 34 486 лева план и 35 255 лв постижение през 1960 г. Фонд „Работна заплата“ за десетмесечното на тази година е изразходван 99,86 на сто при постигната производителност 108,27 на сто. Това показва, че производителността на труда изпреварва ръстата на работната заплата.

Постигнатият резултат показва, че за деветмесечното предприятието е работило средно месечно с 6 работника по-малко. А това е най-главният резултат от изпълнението на решенията на Мартенското съвещание.

Ц. ВАСИЛЕВ
партиен секретар



Димо Йорданов Димов, кантервач на детайли на мебелите работници в ДИП „Победа“. Бригадата, в която той работи е носител на авансото „Бригада за комунистически труд“

Снимка: Ив. Воденичаров

Партийната група в нашия цех

Независимо от това, че партийните групи са най-малката единица в организационната структура на Партията, пред тях стоят много важни и отговорни задачи.

Партийната група в цеха за нишесте при ДИП „Трифон Саралиев“ с отговорник Цанка Ст. Целова води редовен организационен живот.

Навреме обсъди производствения план за 1961 година. Набелязаха се мерки за изпълнението му. Възложени бяха поръчения на комунистите.

Групата при присърце почина на в „Работническо дело“.

Активно заработиха по него и колективите, които се стремят да завоеват званието „Бригада за комунистически труд“. При цеха са изградени две такива бригади. Тук партийните членове работят за комунистическото възпитание на колектива и с лични си пример допринасят за намаляване процента на разпилването на нишесте. При пазетирането на де-

сервото нишесте в кутини от по 100 грама е допустимо 1 на сто разпилване. Ние обещаваме да намалим този процент до 0,7 на сто и не само че изпълнихме обещанието си, но за няколко месеца сведохме този процент до 0,45 на сто.

За лошите пликчета и кутини се обръща внимание на производствените. Сега качеството е подобро.

Партийната група даде поръчение на другаря Тодор Минчев да подобри качеството на пшеничното нишесте. Има известни успехи по има и какъво да се желае.

Партийната група разгледа въпроса за участието на слушателите в просветните звена. Към изоставящите прикрити партийни членове за подпомагане и изучаване материалите. Това се отрази положително. По-активно стана участието в събеседванията.

Обсъдена бе работата на комитетите за партиен контрол. Отчето се, че се осъществява редовното нишесте, когато се

транспортира с камион от Червен бряг.

По повод поместената статия във в. „Борба“ за качеството на продукцията, направихме основен и задълбочен анализ на работата си. Приехме съответни мерки.

В съревнованието комунистите са в първите редици. При съдено е званието „Най-добър в професията“ на Донка В. Димова и Атанаска Н. Николева.

В резултат на работата на комунистите и безпартийните ние се наредихме на едно от първите места в междучеховото съревнование.

За деветте месеца реализираме икономии по почива на в „Работническо дело“ за 14 000 лева. Годишния производствен план изпълнихме до 30 октомври.

Партийната група и за в бъдеще ще бъде начело в борбата на колектива за изпълнение на производствените задачи за 1962 година.

Недко ДИМИТРОВ

Производителността на труда — основен въпрос

На историческия XXII конгрес на КПСС от името на Българската комунистическа партия др. Т. Живков каза: „Българските комунисти се радват на тези близки и светли перспективи за развитието на комунистическото общество в СССР, защото те са перспективи и за неговото построяване в нашата страна“. А това ще зависи главно каква производителност на труда ще съумеем да постигнем за близките няколко години.

Този въпрос, поставен с такава голяма острота на Мартенското съвещание, е сега основен за развитието на икономиката на всяко предприятие от промишлеността, търговията, строителството и транспорта.

Промислените предприятия на гр. В. Търново за последните години от своето икономическо развитие извоюваха немалко успехи в тази насока. Например в 1958 година дър-

жавната и кооперативната производителност в града произведе продукция за 233 милиона лева, а само за деветмесечното на тази година тя е за повече от 312 милиона лева. Един работник за 1958 г. е имал средна изработка за 86 100 лева, а само за деветмесечното на тази година — 77 100 лева. Очевидно е, че това, което по производителността на труда за първия период се е осъществявало за една цяла година, сега се изпълнява за по-малко от девет месеца. За отделни предприятия тези успехи са още по-добре подчертани.

Всичко това е резултат на по-добрата партийна и стопанска работа в предприятията — за усъвършенстването и попълването използване на основните производствени фондове, за тяхното увеличаване, за повишаването на производствено-техническата квалификация и събирането на работническите колективи.

След пленумите на Централния и Окръжния комитети на Партията по промишлеността през 1959 и 1960 година пред бюро на Градския комитет, партийните и стопанските ръ-

ководства от промишлеността, изпълниха много остро коренилен въпрос на техническия прогрес, които са органически свързани с повишаването на производителността на труда, като: модернизирани и усъвършенстване на съществуващата техника, разширяване на рационализаторското движение, по-висока квалификация на работниците и инженерно-техническите кадри, подобряването и пълното спазване на технологичните процеси, по-ясната връзка на науката с производството и др. След по-задълбоченото им проучване за отделни предприятия и общо за града Бюрото подготви пленуми по работата на партийните и стопанските ръководства с инженерно-техническите кадри и техническия прогрес; по организирането на социалистическото съревнование, обществане, изучаване и разпространяване опита на челниците в производството. При голям интерес премина и научно-икономическата конференция „Пътината за повишаване производителността на труда в промишлеността, търговията, строителството“. В отделни предпри-

тия, по инициатива на партийните и стопански ръководства се осъществиха още редица полезни неща. В ДИП „В. Левски“ например, се подготви „Обществен преглед на техническото равнище на производството“ на основата на който предприятието прие перспективен план до 1965 година.

Всичко това помогна да се разкрият и използват много резерви по производителността на труда и успешно да се решат по-големите задачи в това отношение през тази година. Така за деветмесечното всички предприятия без изключение успешно изпълниха и преизпълниха не само плана, но и обещанията по производителността на труда.

Анализът, който се направил от отделни страни на производителността на труда в предприятията, разкри съвсем ясно какви големи задачи и колко въпроси има да решаване в изпълнение на задачата поставена от Партията и Правителството. Така за 1959 година общата промишлена продукция се е увеличила в сравнение с 1958 година с 53 милиона лева. От това увеличение 19,70 на сто обаче е за сметка на увеличаването на броя на работниците и само 3 на сто в резултат на повишаването на производителността на труда. За 1960 година общата промишлена продукция в града се е увеличила спрямо 1959 година с 12,2 на

сто, от което 0,4 на сто за сметка на увеличаването на броя на работниците и 11,8 процента съществуват много пропуски по технологията, по използването на работното време и допусането на престои в производството.

Значителен брой въпроси има да се решават и много нови моменти трябва да се внесат в икономическия анализ и особено по четирите периода за анализ на себестойността, отчитане на престоите, използване на производствените мощности и други, с които анализът ще се превърне действително в мощно средство на борбата за повишаване производителността на труда.

За предприятията в града 1962 година ще бъде много по-напрегната по производителността на труда. Предвиденото увеличаване на обема на продукцията ще трябва да дойде главно в резултат на повишаване производителността на труда. А не за сметка на увеличен брой работници.

Всичко това налага още отсега в процеса на подготовката на партийната и стопанска работа по плана за 1962 година въпросите за рязко повишаване на производителността на труда, за подобряване организацията на производството да станат основна тема в работата на всяко предприятие.

Л. АНГЕЛОВ
Градски комитет на БКП — В. Търново

Съревнованието за второто тримесечие между колективите на Градския промишлен комбинат във В. Търново бе спечелено от машинна база „Христо Камбуров“. Цехът за каучукови и пластмасови изделия се нареди на второ място.

— Само с една малка цифричка те излязоха пред нас — говори председателката на цеховия профкомитет Донка Манаева.

Сега на централно място в цеха е червеното знаме с надпис „Цех-лъвенец на Градския промишлен комбинат — В. Търново“. Вземаха го! За третото тримесечие няма равни на тях!

Как дойдох резултатите? Когато отчитаха съревнованието за второто тримесечие, всички си дадоха дума да работят още по-добре, а профкомитетът да помага повече. Всички с колективни и лични обещания се включиха в съревнованието. Зачестиха срещите с актива, събранията на профгрупите. Отговорни другари разясняваха изтояниците за увеличаване производителността на труда. Поставят се задачи. Дават се обещания. Производствените съвещания от едно на месец вече се свикват по два и три пъти. На тях най-много се говори за производителността на труда, за подобряване на организацията на работата.

В бригадата за дъждобрана, с 25 участници започна „Школа за високопроизводителен труд“. Минка Филчева, Стефка Енева, Елена Стойчева усвоиха вече по няколко манипулации, а Елена Миланова и Веска Методиева, като почнат от сирояването, така чак до ушиването на дъждобрана.

— Докато през миналата година на изпитите участниците отговаряха много трудно, сега знанията им бяха на равнището на среден техник — заяви началникът на цеха Д. Радков.

В труда израстват нови хора! Ето бригадата на Тотка Трендафилова е вече „Бригада за комунистически труд“. Званието тя получи в дните на V конгрес на Профсъюзите. Нейните членове се учат, започнаха да живеят по комунистически. Месечно пред тях се четат по две политикоформации или статии от вестник „Труд“. Редовно ходят колективно на кино. А запале ли се роден ден на някой, всички отиват при работничката, поднасят ѝ подаръци. Бригадата е включена в прегледа, който Окръжният съвет на Профсъюзите обяви „За най-добра културно-масова работа в бригадата за комунистически труд“. И производствените резултати са добри. Дневният план се изпълнява средно за 6 часа и 50 минути вместо за 8.

Високото звание получи и комплексната каучукова бригада на Сава Димитров и Ал. Георгиев. А целият колектив воева за званието „Цех за комунистически труд“.

И с рационализацията цехът е първенец в предприятието. Досега има внедрени пет рационализации с годишен икономически ефект над 300 000 лева. Така рационализаторски колектив от Д. Радков — началник на цеха, Сава Димитров — бригадир и Мих. Ветренски — майстор, са внедрили заместител на вронкорков уплътнител,

нето на труда — налице е не малък брой работници, които изпълняват нормите до 100 процента; съществуват много пропуски по технологията, по използването на работното време и допусането на престои в производството. Значителен брой въпроси има да се решават и много нови моменти трябва да се внесат в икономическия анализ и особено по четирите периоди за анализ на себестойността, отчитане на престоите, използване на производствените мощности и други, с които анализът ще се превърне действително в мощно средство на борбата за повишаване производителността на труда.

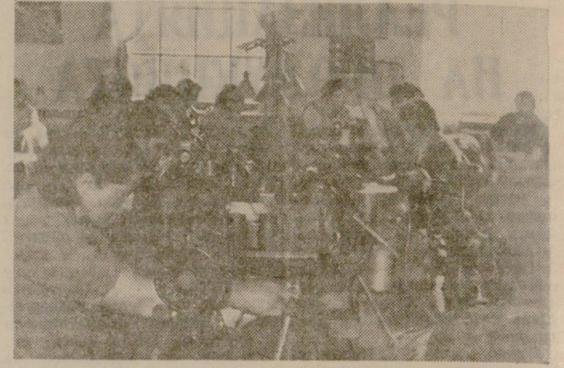
За предприятията в града 1962 година ще бъде много по-напрегната по производителността на труда. Предвиденото увеличаване на обема на продукцията ще трябва да дойде главно в резултат на повишаване производителността на труда. А не за сметка на увеличен брой работници.

Всичко това налага още отсега в процеса на подготовката на партийната и стопанска работа по плана за 1962 година въпросите за рязко повишаване на производителността на труда, за подобряване организацията на производството да станат основна тема в работата на всяко предприятие.

дат в нашата страна само тук. Рационализацията е дала икономически ефект над 200 хиляди лева. Друг колектив пък е предложил почистването на отпадъчните сепаратори да става по химически начин. С това е избягнат ръчният труд, повишена е производителността. За менен е трудът на 8 работника.

Колективът изпълни годишния си план на 14 ноември, като до края на годината ще даде продукция за над 300 000 лева. За това спомогна започването на някои нови производствени. Преди научковите детайли за доилните агрегати бяха вносни. Сега те се произвеждат.

Иван МАРИНОВ



В цеха за пластмасови изделия при Градския промишлен комбинат във В. Търново работи бригада на Тотка Трендафилова, на която е присвоено званието „Бригада за комунистически труд“. Тя редовно преизпълнява плана си и дава само качествена продукция.

Снимка: Ив. Воденичаров

УСПЕХИ ИМАМЕ, НО И ВЪЗМОЖНОСТИТЕ НЕ СА ИЗЧЕРПАНИ

В резултат на разорвалото се съревнование в чест на XXII конгрес на КПСС и V конгрес на Профсъюзите колективът на 21 ноември колективът на Държавен месокомбинат — гр. В. Търново изпълни годишния си план, като произведе продукция за 111 142 000 лева. До края на годината очакваме планът да бъде преизпълнен с 20 милиона лева.

В сравнение с 1960 г. промишлената продукция ще нарасте с 20 на сто.

Поради характера на производството основен въпрос в нашата дейност е бил осигуряването на ритмичност при изпълнението на плана. В резултат на приетите от Централния комитет на Партията и Министерския съвет мероприятия и на взетите мерки от страна на Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет от началото на настоящата година досега изкупуването на животните върви нормално. Това гарантира ритмично ежемесечно изпълнение на плана за промишлената продукция. Отделни стопанства като тези в Сухиндол, Михалци, Страхилово, Павлики и др. предават животните равномерно през целия месец. Но една голяма част предават през първата и втората десетдневка от месеца около 30—40 на сто, а останалите едва в края. Това създава сериозни затруднения, отразява се върху качеството на продукцията и производителността на труда.

В борбата за изпълнение на

една от главните задачи, които постави Мартенското съвещание — непрекъснато увеличаване производителността на труда — нашият колектив постигна добри успехи. Платът за производителността на труда за десетмесечното е изпълнен 118 на сто. В сравнение със същия период на миналата година производителността е нараствала с 26 на сто.

Наред с ритмичната доставка на животните за това допринасят и механизирани производствени процеси. Въведена бе машинна обработка на червата, на карантината драние на свинете. Доставени бяха колосарски машини, хладилни компресори, електронари, камиони и др. Направени бяха нови замразвателни тунели, помещения за производство на кърваници и пачи и т. н.

Успехи имаме и по подобряване организацията и запланирането на труда. Намалени са престоите, безпричинните отсъствия, по-добре се изпълнява работното време. Коригирана бяха редица трудови норми, някои от които се явяваха спирачка за по-нататъшния ръст на производителността на труда. Осигурено бе по-правилно запланиране на труда на квалифицираните работници.

Но има още много неща, които не са решени.

За десетте месеца на годината сме реализирали надпланово снижение на себестойността на промишлената продукция в размер на 358 хиляди лева.

Нацият най-голям резерв за снижаване себестойността е в основните материали. Именно затова главно внимание на ръководството на предприятието е насочено към подобряване разхода на месото и месните произведения, увеличаване стойността от получените вторични продукти при месодобива. Така например, за деветмесечното е реализирано снижение от основни материали в размер на 837 хиляди лева. Не се изпускат от нашето внимание и другите разходи за производството, като труд, спомогателни материали, цехови, общозаводски и други производствени и извънпроизводствени разходи.

Разбира се и тук се допускат и съществени слабости, които намаляват общия резултат. Трябва да подчертаем, че имаме още много резерви, които не се използват напълно.

Планът на предприятието за 1962 година предвижда известно увеличение на производството в сравнение с очакваното изпълнение за настоящата година. Ще порасне и производителността на труда.

В настоящия момент разработваме организационно-технически и партийно-политически мероприятия, които ще обезпечат изпълнението и преизпълнението на плана за 1962 година по всички му показатели.

Н. ДРАГАНОВ

директор на Държавен месо комбинат — В. Търново

Хранене и гледане на кокошките

Много са кооперативните стопанства в окръга, които постигнаха добри резултати в птицевъдството. Така например, ТКЗС — Масларев, Овча могила и Павликени са получили за десетмесечното най-голям брой яйца на 1 000 декара зърнени култури. Но общо изследването на плана за яйца да бъдат добри. Затова е необходимо да се вземат решителни мерки за повишаването на производителността на кокошките.

Основен момент в работата на птицевъдните за увеличаването на производителността е правилният режим на хранене и гледане. Производителността е качество което на първо място зависи от храненето. Неправилна е практиката в някои стопанства да се изхранва само комбиниран фураж и това да се счита, че въпросът за разнообразието на дажбата и нейната хранителна стойност е разрешен. Естествено, комбинираните смеси по доходността рента са ценна храна, но те винаги трябва да бъдат в съчетание със зърнените фуражи. Кокошката е зърноядно животно и основна на нейното хранене трябва да са зърнените храни: овес, жито, пшеница, просо. Дневно на носачка трябва да се дава 50—60 гр зърно: 1/3 сутрин и 2/3 вечер или всички количества само вечер. Носачките предпочитат овес, ечемика и царевичата, които могат да достигнат до 50 на сто от дневната дажба. Храненето обаче само със зърнен фураж води до намаляване на производителността

и черупките чупливи.

Затова изхранването на зърнените фуражи трябва да се съчетава с редовно даване на млека храна. Тя разнообразява дажбата, увеличава апетита и кокошките я поглъщат в по-големи количества. Вече в много стопанства се прилага дрождяването, което обогатява храната с белтъци и витамини В. Дрождяването храна повишава производителността на носачките, активността на петлите. Дрождяването се извършва в помещението с температура 20—22 градуса. Използува се обикновената пекарска мая, като при студено време сместа се дрождираща в продължение на 8—9 часа. Добре е предназначеният за дрождиране фураж да се смеси със суроватка или бито мляко. Наличието на 10 на сто рибено масло увеличава количеството на дрождите. Обаче присъствието на минерални храни — мидено брашно и соли затруднява процеса на дрождиране. Вискозността, престояла храна влияе отрицателно върху състоянието на петлиците и носенето, затова приготвянето на фуража се извършва така, че той да бъде готов точно преди разсирването по хранилищата.

През зимния период на носачките се дават сочни храни — моркови, кърмино и захарно цвекло, тикви. Морковите са богати на витамин А. Като източник на този витамин те са незаменима храна на птиците, особено зимно време. Захарно

и кърмино цвекло се прихранват в суров и варен вид. Сочните храни се дават в размер 30—40 грама дневно. Цената добавна към дажбата е витаминното сено брашно — 5—10 на сто в сухата смес или в меката храна.

Важна прибавка към храната са варовитите вещества — крета, мидено брашно и др. Колкото по-висока е носливостта, толкова и по-голяма нуждата от минерални вещества. Когато телата на дажбата носливостта намалява и почти спира, кокошките започват да кълват яйцата си. С всяко снесено яйце кокошката отгледва 5—8 гр варовити вещества, откъдето идва и необходимостта да има винаги на разположение крета и мидено брашно.

Правилното отглеждане на птиците — носачки и получаването на повече яйца е немислимо без поддържане на хигиената в помещението. Системното спазване на зоохигиените изисквания прави птиците устойчиви, предпазва ги от заболявания, намалява смъртността. Помещенията, дворече

тата трябва редовно да се почистват и дезинфектират. През зимата да се постави постела обикновено слама, като предпазително подът се посипе с тънък слой негасена вар. Постелата се сменя в зависимост от навлажняването и замърсяването.

Температурата в птичарника не трябва да е ниска. Най-добра е носливостта при температура плюс 10 градуса. Продължителната ниска температура води до намаляване на носливостта и птиците слабеят. Много високата температура също не е за предпочитане, тя претърпява организма, увеличава консумацията на вода, намалява апетита и носливостта.

Спазването на комплекс от условия при храненето гледането и опазването на птиците от болести спомогат за редовното и ритмично изпълнение на поставените планови задачи.

Хр БОДАКОВ

директор на станцията за районно-подобрителната работа по животновъдство — В. Гълъзов



В ДИП „Металургия“ — гр. Г. Оряховица работи Павликеев Момчилов. Той не само добър производителник, но и от своите помози на по-младите си другари.

На снимката: Момчилов показва на Димитър Генчев как се оглежда на експериментални преса-ламариични детайли.

Ив. Воденичаров

Похвална инициатива

От няколко дни ДСП „Балкантурист“ във В. Търново откри кулинарен магазин за подготвена храна. Магазините за продажба на подготвена храна се посещават добре от гражданите. Съществуващите в града два магазина на ГТП „Здрава храна“ обаче не задоволява очакванията на трудещите се. В тях се продават само няколко вида продукти. Единият магазин е с двама продавачи, а другият — с трима. Тъй като оживяването настъпва обикновено след 15 часа, в останалото време продавачите стоят почти без работа. Разбира се за това вината е най-вече в

ръководството на предприятието, което не осигурява повече стоки по вид и количество. Прави впечатление, че в новооткрития магазин на „Балкантурист“ се предлага богат асортимент подготвена продукция — кобалчета, шинцел, чер дроб, мазък, руло-месо, постни кюфтета, хайвер, руска салата, варено шкембе, кайма и много други и то почти на еднакви цени с тия на останалите магазини. А продавачът е само един. Инициативата на „Балкантурист“ е похвална.

Д. Атанасов

СВИНЕВЪДКАТА РАДА ПЕНЧЕВА

Заредиха се мрачни дни и нощи. Студена есенна мъгла прогони песента на птичиците. Изсъхнала трева жълтее сега по ливадите и пасищата. Само изминалите есенни дни съставят своя килим, сякаш за да докажат своята устойчивост на студа. Но никой не може да прогони радостното чувство в душата на свиневътката Рада Пенчева от ТКЗС „Първи май“, Обединение. Тя — кака Рада — както я наричат всички от свинефермата — е горда, че изпълни личния си годишен план за прираста от малките прасенца.

Тя се грижи за 19 основни свине-майки. Според предвиденото по плана трябва да получи по 17 прасенца от свини-майка, а общият годишен план за прираста е 2 915 кг. До средата на месец ноември кака Рада получи и отгледа 284 прасенца с общо тегло 3 312 килограма. До края на годината ще се оправи още 6 свине-майки, с които ще преизпълни и плана за броя на прасенцата.

Групата основни свине-майки, която прие кака Рада миналата година, не беше много добра. Свиневътките, които дотогава се грихеше за тях, не полагаше достатъчно старание за доброто гледане и опазване на животните. Това създаде трудности на новата свиневътка, но тя успя да ги преодолее. Запитате ли я сега как изпълни годишния си план за прираста, ще отговори с малко думи. Но убедително.

„Две години работих като птицевътка, но мислех ми беше да стана гледачка на свинете-майки. Това желание се осъществи, но видях, че има достатъчно трудности. Все не можех да запомня съветите на зоотехника — какви да бъдат грижите за бременната майка, храненето на майките след опрасването и грижите за малките прасенца. Сега вече това го разбрах и никога не го забравям. През първите месеци на бременността храня свинете-майки с груби фуражи с по-голям обем. По-късно, когато изминат около два месеца от заплождането, увеличавам количеството на концентрираните фуражи. Не посредствено след опрасването храня свинята с рядко погълтено. В следващите дни постепенно завишавам храната до пълна дажба на 5—6 ден. Убедих се, че такова хранене

предпазва прасенцата от разстройството, а опазни ги се прасенцата от първите дни, то после укрепва и се развива бързо. Разбрах, че когато лускам свинята на два реза, броят на прасенцата е по-голям. Следя строго за деня на опрасването. Тогавя застивам кака със слама, извивам си ръцете и съм готова да помогна на свинята. След раждането почиствам муцунката на прасенцето и внимателно откъсвам пъпната връвчица. От по-старите в практиката другарки свиневътки зная, че след опрасването е нужно с ръце да се изчистят първите струйки мляко от муцунката на свинята с цел да се протрият каналчетата. Това спомогна за опазването на прасенцата от разстройство. След 4—5-я ден на малките прасенца започвам да давам по малко вода, а след 10-я ден рядка кашлица от ечемичена и овесена ярма. При хубаво слънчево време след 12-я ден лускам малките прасенца навън да свикнат с атмосферата.

Храня ги по 7-8 пъти на денонощие. Забелязах, че редовно хранените прасенца

не замръзват, а докато навършат два месеца, са вече на 15—20 кг. Заради това именно можах да изпълни своя годишен план за прираста. Преценявам, че имам сили да се грижа за повече свине-майки. Въпреки че боксовете в моя свинеарник са малко, аз още тази година ще пожелая да ми зачислят поне 25 основни свине-майки, а като се механизират някои трудови процеси, да удвоя техния брой.“

Такива мисли влияват сега на само свиневътката Рада Пенчева, но и останалите животновъди в стопанството.

Сега се извършва частично водоснабдяване на двора, където е разположена свинефермата. Следващата година се предвижда да се разширят гражданеве на свине-майки. Тези и други подобрения ще спомогнат броят на зачисляване основни свине-майки на гледачките да се увеличи, а използването на повече сочни фуражи ще доведе до устойчиво синхазване себестоимостта на получената продукция.

И. КАРАНДАЛИЕВ

СТРОИ СЕ ДЕПО ЗА ЕЛЕКТРИЧЕСКИ И ДИЗЕЛОВИ ЛОКОМОТИВИ

До самото старо локомотивно депо в гара Г. Оряховица, наскоро започна строеж на ново — за електрически и дизелови локомотиви. По своите

размери то ще бъде едно от най-големите в страната и единственото по големината участвено Русе, Г. Оряховица, Плевен, Мездра, които

ще се електрифицират в близките години.

На площ от 2 133 кв. м. депо се строи със слобяем елементи и ще бъде съоръжено с най-нова техника, необходима за ремонта и поддържането на електрическите и дизеловите локомотиви. Към него ще има бетонна площадка 1 100 кв. м. складове и битови помещения. Строителството на депо трябва да завърши до края на 1962 година, обаче зидаро-кофражистката бригада на Недю Невдев — орденоносец и два пъти отличник; на Министерството на транспорта и съобщенията ще преvari срока. Бригадата е изпълнила плана си за четвъртото тримесечие до 15 ноември и вече работи за 1962 година.

За нуждите на депо и в близост до него до края на годината ще бъдат завършени строителните работи на Ацилиновата станция и на пясъкоуспилния.

Стефан Кузов

от Общественият редакция на в. „Борба“, гр. Г. Оряховица



За построяване и ремонт на електрически и дизелови локомотиви при Ж. П. гара Г. Оряховица ще бъде построено депо. На снимката: Работниците Кирил Георгиев и Цветко Маринов копаят основи за стълби на колоните.

Ив. Воденичаров

Битка със земята

През зимата полеводната бригада от с. Козловец имаше отчетно събрание. Трябвало да изберат зеновод на едно от младежките зена.

— Искаме гранчиара! — обади се една излична девойка и смитна на другите.

Но нямаше нужа от нейното уверяване. Всички гласуваха за Лячко Ангелов за бившия гранчар.

Зимата беше студена. Никаква работа не можеше да се върши на полето. Но младите зеноводи си намери работа. Ходи до Търново, Павликени, Свищов и донесе култури за отглеждане на царевича, захарно цвекло, слънчоглед. Къси станаха за Лячко зимните нощи. Отбиваше се и при Иван Левтеров, агронома на стопанството. Новият зеновод се готвеше за решителна битка със земята.

Беше месец март. Връщаха се от полето, където кооператорите пускаха върху влажната земя азотен тор. Започнаха да спорят какво може да даде козовската земя. Мълчаха се да си спомнят най-големите добиви, но не можаха. А вечерта активът на зеното се събра. С тях беше и агрономът, Лячко разказа какво е научил от книгите, говори за ред мероприятия, които трябва да се приложат при отглеждането на културите. А какво би станало, ако тяхното зено се заеме да получи високи добиви от царевича?

Върбан Пантелеев, Тодор Ковачев и Жава Танева се спогледаха. Това не е шепа работа! Ще смогнат ли навсякъде? Та само царевича ли ще отглеждат?

— Двадесет човека сре! — насърчи ги агрономът. — Ако бъдете единни в работата ще смогнете.

Решиха да приемат предложението на Лячко, а на другия ден споделиха мислите си с цялото зено. Младежите не възражаваха.

Отделиха им за царевичата 115 декара — 56 декара на „Костов бряст“ и 59 декара на „Кочичка“. Рано през пролетта те натриха площта и я засаха със семена от сорта „Охайо-С—92“. Приложиха квадратно-гнездовия начин на сеитба. Когато расте-

щата образуваха едно-две листенца извършиха първото окопане с машините на МТС. Едновременно с окопането подхраниха посевата с амониев селитра. При появата на 4 и 5 лист те направиха провеждане. В един декар оставиха 3 400—3 500 стърка. Другите зена поискаха втори път изкуствените торове за своите посеви, но Лячко прецени: посеви върви добре, ако се взорги втори път може да изгори гъб и допълнителните разходи увеличават себестоимостта на продукцията.

Когато се позасуши извършиха втори път разоржаване на почвата с култиватор, а няколко дни преди жътвата окопаха царевичата на ръка. Хубавият посев се развише чудесно, стигаха вече човешки ръст. Но ако сухата продължава трудът може да отиде напразно. А вода няма наблизо. И младежите отново окопаха, загробаха пръстта около стълбата. Другите зена се поколебаха да последват примера на Лячкото зено и не направиха загробване. А участъкът на уворителните полевъди се зеленееше отдалече. Царевичата растеше буйно. Пусна едри метлички, Младежите взеха мерки за опрашването. Върбан Пантелеев и Тодор Ковачев яхнаха два коня, опяха дълго въже и разтърсах метличките.

Добре време царевичата да се прибира. По блока плъзнаха маруци, девойки и младежи. Този път дойдоха и възрастни кооператори на помощ. Уж помагат на всички зена пък все към Лячковия блок поглеждаха. Не напразно се надяваха хората, че от тук най-високият добив ще получат. Да, по 613 килограмата зърно от декар отгледах и прибраха младежите, ентусиазирани полевъди! И то на несплошни площи! Нещо незапомнено в стопанството!

Неотдавна на окръжната младежка школа за обмяна на опит по отглеждане на царевича един младеж с живи очи застава пред участниците. Той разказва за опита на зеното и в очите му се четеше горещото желание и силният стремеж тази година далеч да надмине този добив.

П. МИНЧЕВ

По-голямо внимание на рационализаторите

Рационализаторското движение е важен дот в борбата за райко увеличаване производителността на труда.

Нартийните и стопанските ръководства на предприятията от промишлеността, строителството и транспорта в Горна Оряховица отдават голямо внимание на рационализаторите. В някои от тях вече осигуриха изпълнението на годишните обещания. Така например, в ДИП „Мизия“ при обещание да се внедрят 13 рационализаторски предложения с икономически ефект 65 000 лева са внедрени 16, ефектът от които е 146 895 лева, локомотивно депо — 26 рационализации със 131 137 лева; ДКК „П. Цивков“ — 6 с икономически ефект 69 970 лева; Трета електрическа секция — 6 с годишен икономически ефект 51 037 лева; вагоноремонтно депо — 10 с 47 879 лева и др.

Не малко е направено и в Държавния завод за захар, където са внедрени 22 рационализации с годишен ефект 512 896 лева, ДИП „Металур-

гия“ — 15 със 161 259 лева, но, няма това е достатъчно? Предприятията от града дадоха обещание да внедрят 275 рационализации с годишен ефект 2 800 500 лева, а досега са внедрени едва 153 с ефект от 1 332 847 лева.

Малко време остана до края на годината. Нужно е ръководствата на предприятията да вземат всички мерки за изпълнение обещанието на рационализаторите. Повече от наложително е цялостно да се проучат и внедрят двете големи рационализации в Държавния завод за захар с ефект около 500 000 лева, тези в ДИП „Металургия“ отнасящи се за пресоване леще под налягане и др. с ефект от общо 400 000 лева.

Съвсем малко е направено по изпълнението на обещанието за рационализаторите в ДИП „Буковен“, където от обещаните 4 рационализации с икономически ефект 25 000 лева не е проучено и внедрено нито едно. В МТС — Горна Оряховица на 7 предложения дълго

се протаква проучването и досега нито едно не е внедрено. От Монтанен район вместо 11 рационализации със 75 000 годишен икономически ефект са внедрени 2 за 7 016 лева, Градският промишлен комбинат от 17 рационализации с годишен ефект 200 000 лева внедрени са само 11 с икономически ефект 60 000 лева, а в „Меосокобината, ДИП „Буковен“ не е внедрено нито едно.

Нима ръководителите на предприятията, рационализаторите, работниците и работничките ще позволят да не се изпълнят дадените обещания. Сета, когато е дадена зелена уличка на рационализаторите, е нужно да се запратнат ръкавите и да се изпълнят обещанието. Само така може да се отговорят на изискванията на Мартеинското съвещание на Августовския пленум на ЦК на БП и на решенията на Националното съвещание с рационализаторите и изобретателите.

Д. ДАНЧЕВ

инструктор по стопанските въпроси при ГК на ВКГ — Горна Оряховица

Заемите за малка механизация —

средство в борбата за технически прогрес

Според член 318 от изменените Инструкции № 1 като обекти на заемите се определят: Подобриване на съществуващата техника и използването й. Подобриване и усъвършенстване на технологичния процес. Осъществяване на рационализаторски предложения и организационно-технически мероприятия, увеличаване производствените мощности на действащата техника. Механизация на трудоёмките производствени процеси и облекчаване на труда. Осъществяване на други видове механизация, свързани с повишаване производителността на труда, снижаване себестоимостта на продукцията, увеличаване обема на продукцията, намаляване разходите на материали и употребяване на отпадците. Внедряване техническите новоти в действащите предприятия, увеличаване и поевтивяване производствата на продукция и подобряване нейното качество и организиране и разширяване производството на стоки за широко потребление, подобряване снабдяването и услугите на населението.

В окръга за времето от 1 януари 1959 година до 31 март 1961 година са разрешени 333 заема за 25 702 000 лева с икономически ефект 31 843 000 лева, което прави средномесечно 12 заема за 952 000 лева с икономически ефект 1 179 000 лева.

Самое през деветмесечното на тази година от БНЕ — В. Търново са разрешени 59 заема за 3 264 000 лева с икономически ефект 4 266 000 лева или средномесечно 6,5 заема за 362 000 лева с икономически ефект 474 000 лева.

На пивоварната фабрика „Балкан“ — В. Търново е разрешен заем за „Ферментационно отделение“, от който производството на пиво се увеличило с 10 000 хектолитра годишно и др.

На Държавния машиностроителен завод „Червена звезда“

— гара Дебелец за първия период са разрешени общо 7 заема за 760 000 лева с икономически ефект 990 000 лева.

За същия период Градският промишлен комбинат — В. Търново е получил 10 заема за 1 348 000 лева с икономически ефект 1 989 000 лева. Заемът за полигон за базалтови пловци спомогна за пълното задоволяване на града и района с базалтови пловци, циментови тръби и други циментови изделия. А за машината за книжен канап, само за 13 месеца се получи икономически ефект 135 000 лева. Това спомогна да се задоволят разсалите нужди от книжен канап и особено на по-дебел такъв за топанени върви. Цехът от губец става рентабилен. Заемът за преустройство на сградата на цеха за производство на книжен канап и тенеградни работилници пък ще премахне големите разходи за транспорт и хамалия.

Неудачен обект за кредитиране в това предприятие се оказа направата на вулканизаторски отдел при научновия цех с икономически ефект 31 000 лева за една година. Фактически са реализирани само 14 000 лева за 8 месеца и разликата от 11 000 лева е издължена със средства на предприятието. Подобно е положението и със заема за вагранка с икономически ефект 142 000 лева, който не се реализира и заемът се издължи от оборотните средства на предприятието.

Това се дължи на високата себестоимост на отливките, поради недостатъчната площ за формувание. От направата на цех за пластмасови изделия. Промисловият комбинат не можа да реализира необходимия икономически ефект, поради по-късното внедряване и високите се издължиха от оборотните средства. Икономическият ефект не се постигна, понеже е допусната грешка при конструирането на валовете за производство на плат от поливинилхлорид за дъл-

добрани в следствие на това не може да се изпълни плавуаният капацитет и се получи завишаване на себестоимостта.

През настоящата година предприятията получи нов заем за социално-добра работилница 400 000 лева с икономически ефект 420 000, който е в процес на внедряване. Поради неподходящата почва за основи се наложи да се преразходва около 20 тона цимент. Сега строителят е спрял и има сериозна опасност да не бъде завършен в срок.

ТИК „Метал“ — В. Търново също през настоящата година има разрешени 5 заема. По всички заемни мероприятия са внедрени, освен разширяването на машинния отдел, срокът на който беше 4 ноември т. г., по Стройрайонът забавя строената сградата. Обектът, както и сградата за разширяването на пресовия отдел започна да се строи едва 2—3 месеца след разширяването на заема, въпреки сключението за целта договор между строителя и инвеститора с фиксирани срокове. Независимо от късното започване работата по строежа се извърши бавно с малко работници и много протакване, а често и с неоправдано прекъсване.

От всичко това личи, че Стройрайонът не си дава точна сметка за новото в строителството, свързани с внедряването на малката механизация и от ролята им икономическо значение.

Заемите за малка механизация са сигурен двигател в борбата за технически прогрес и в ускореното икономическо развитие на нашата страна. Те обаче трябва да се ползват при наличието на установените условия.

К. КОСЕВ

инженер в БНБ — село Б. Еленица

ПО НЯКОИ ВЪПРОСИ НА ЖИВОПИСТА



НА НИВАТА

Хр. Станчев

Живописът заема предно място сред изобразителните изкуства...

Тон е усложняването. Като се получава от обогатяването на един цвят и неговото качествено изменение...

В историческото си развитие живописът претърпява редица промени, приема различен стил и облик...

Това художествено единство на картината, при което всички нейни части са подчинени на основния замисъл и разкриват социалното съдържание...

Живописът е вид от изобразителните изкуства, в който предметите и явленията на реалния свят се изобразяват с помощта на багри върху повърхност (платно, хартия, дъска, стена)...

В нашето социалистическо общество живописът съчетава идейност, правдивост и историческа конкретност...

Живопис се прави с маслени бои, темпера, акварел, пастел, гуаш и др. Тази задача на живописца — на дадена плоскост да се постигне впечатление за тримерност на изображението — се разрешава с помощта на линейна и въздушна перспектива...

В живописния реалитет свят се отразява в неговите видими, достъпни за око прояви. Но предпаденото в живописа не е механично копиране на зрителните впечатления...

Живопис се прави с маслени бои, темпера, акварел, пастел, гуаш и др. Тази задача на живописца — на дадена плоскост да се постигне впечатление за тримерност на изображението — се разрешава с помощта на линейна и въздушна перспектива...

В живописния реалитет свят се отразява в неговите видими, достъпни за око прояви. Но предпаденото в живописа не е механично копиране на зрителните впечатления...

на художника към тази действителност. Авторът не ни разказва, но ни навежда на мисли, които фактически са и неговите мисли, протест срещу установения капиталистически строй у нас и топло съчувствие към личното нещастие на тази жена...

Своята идея художникът предава преди всичко в образа на селянката, която представлява и център на композицията. По израза на лицето ѝ се четат умора, непосилно тегло, скръб. В него има и нотки на протест. Позата ѝ е също рядко изразителна поза, в която художникът ясно е изразил умората, състоянието на потиснатост. Фигурата е слабо полегнала и наведена надясно. Беднотата и теглото на селянката са разказани в подробности — риза от конопен плат, извехтял сукман, бедна торба, боса, Тук е и детето — още една допълнителна грижа в нещастното ѝ. Околната обстановка — хилавите волове, мрачното небе, където само горе малко се прокрадва светло, драматичният колорит — всичко говори за беден, пълен с мъки живот на селянката.

Това художествено единство на картината, при което всички нейни части са подчинени на основния замисъл и разкриват социалното съдържание, разкрива голямата изразителност на произведението, което възбужда със своята дълбока житейска правда.

В нашето социалистическо общество живописът съчетава идейност, правдивост и историческа конкретност. Отражаването на новата действителност, като застъпват интересите и стремленията на трудиците се, художниците активно участвуват в борбата за комунизъм, за мир и частие на хората.

В живописния реалитет свят се отразява в неговите видими, достъпни за око прояви. Но предпаденото в живописа не е механично копиране на зрителните впечатления, като преслед

ва определена идейна замисъл, отделил и обобщава виденото, художникът създава своя образ, в който предава вдъхновилите го идеи и се стреми да представи вътрешната закономерност и красота на действителността, и своето отношение към нея. В живописа могат да получат правдиво и дълбоко отражение различни сложни явления от човешкия живот, природата и обществото.

Темата и сюжетът отговарят на идеята на творбата, художникът предава в нагледни, зрители форми. Главна роля в този процес играе композицията — построяването на художественото произведение. Общото композиционно, колоритно и пропорционално решение се определя от художника в предварителен ескиз. Внимателното изучаване от натура, необходимо за една пълноценна творба, е свързано обикновено със създаване на етюди, които се явяват като спомагателен материал за създаване на творбата в нейния завършен вид. За работването на формата, обема на предметите, тяхното разположение в пространството голям дял има рисункът, от точността и изразителността, на който зависи убедителността на произведението.

За художника е характерно не само материалното предаване на природата, общото хармонично тонално разрешение, разработване на багрите в техните нюанси и контрасти, а и в емоционалното предаване на колорита да се предаде силно и убедително идейният замисъл.

Да създадат пълноценна живописна творба могат само онези художници, които притежават високо художествено майсторство, заключаващо се в това — да се реши въпросът идейно-тематично, композиционно, колоритно, а също така да е налице и пълно владение на техниката на живописа.

Ст. Лачански

НА XIII ОБЩА ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА НА ВЕЛИКОТЪРНОВСКИТЕ ХУДОЖНИЦИ



СЕНОКОС

Ил. Джамджиев

Чу ВАН

вьетнамски поет

Стоя пред тоя древен хълм и слушам как въздиша ветъра. И сякаш идва странен шепот през мрака на далечното минало.

Не спенат ли ония замъци, забияли златни кули в небесата? Не цвилат ли коне, не тъннат ли оръдия, не свирят ли по здрач вечерни рогове?

Къде са немите следи, оставени в затвора мрачен, свидетели на мъките последни на оня принц пленен?

Къде е царската градина и хубавата влюбена принцеса, проливава горчиви съзли за скъпия любим преди да тръгне към непознатия съпруг?

О, вий, колони древни, камъни строгени, вий, гдето сте живели векове! Видяхте ли ветът на бляскави победи и позор, когато тронът прекарунат стана гроб? А петковония кошмар, потоците от кръв и паметниците от бели скелети?

Героите не жалеха живота си, девойките — цъфтящата си младост!

ПРЕД РАЗВАЛИНИТЕ НА ЦАРЕВЕД

Вас питам, старини, които векове тук бдите. Видяхте ли победна Шипка и цялата страна да се надига като един човек и да прославя победата и свободата? И нови кули извисиха върхове по-горди и от старите дворци. А бронзовият лъв глава издигна към победните тирани. И Търново, града старопрестолен разцъфна по-изящен от преди.

Аз питам Янтра, мълчаливата река — дали си спомня новите падения, борби и устремен възход? Познава ли подобно друго време, когато героичния народ, свободен — литна в труд градивен?

Послушайте ме, славни старини, вий, гдето миналото помните и настоящето приветствате. Станете и с възторжен глас на младото Отечество кажете какви велики подвизи го чакат, за да се слезат и минало, и бъдеще, и настояще в една безкрайна дълга епопея.

Превод на: Д. Беров и Г. Данчев

ПЕЕ НАРОДНИЯТ ХОР

Попирвърши къската работа и наново се разнесе ясният глас на кака Кина:

— Хайде, мари, почем ли рано, рано ще свършим.

Не се доизказва ревността хористка, но всички знаят, че ще има спявка и с желанието е тръгнала Кина от протока.

Влизам нощем в Разпоповци поасфалтовия път откъм гр. Елена или по тясната и стръмна пътека през Чуката. Като трепкаща звезда лее светлиня електрическата крушка, поставена на най-високия ръб на училищната сграда. Най-голяма в селото, на два етажета със стъклен вход, с балкон. Към него на западната страна е пристроено читалището и гримборието. Изградено с общи усилия, без помощ от държавата, до 9 септември 1944 г. читалището бе едно от най-големите, с най-обзаведена сцена. Ентусиазираните разпоповчани откриха театралния сезон на 21 ноември, втора писена изонасяха на 19 декември, новата година посрещаша с литературна програма, трета, четвърта, пета и шеста писена изонасяха през зимните дни.

И махалените обичаха да гледат разпоповско театро, защото то възбуждаше, увличаеше. Ако писата е възрожденска, издирваха се потури, поясци, шеаха се възставически дрехи... Трайни и възбуждащи впечатления оставяше всяка постановка. Дълго се

говореше за всяка писна, на много от самодейците се прикачаха актьорските имена.

Салонът е приятно отоплен. Електрическите крушки спият мека светлина. Свири, нали да говорят високо по блоковете на ТКЗС, хористките и тук, в салона, бръмчат като в кошер. Тази вечер няма само да пее, а песните им ще бъдат записани. По масата са се проточили кабелни. Премигва зеленкава светлина в око на магнетофона. Над 30 цифра очи с нетърпение са се вторачили и чакаат да се завъртят ролките.

Те, жените от народно-битовия хор, пели близо 10 години звучни местни народни песни, обиколили всички села на Еленския край, представили се достойно на окръжните прегледи, сега ще бъдат записани.

Две хористки запяват хумористичната песен „Мари, Марино“. Закачило отвърща хорът:

Мари, Марино, бяла Марино, кой ти направи таз нова хурка...

Отвърща солистката:

Тате я сечи, бате я дала, Либе я писа, писа нарича... Отново подема хорът.

Нямат търпение, шумят хористките. Те искат да се

чуват. Прищракват белите копчета, закума зелената лампа на магнетофона и тихо, сякаш отдалеч се чува патата преди малко песен. Сият лицата на хористките.

— Също като по радио — обажда се кака Роза, — само че втори глас не пее ясно...

— От това по-ясно не могат, цял ден ни е духал вятърът по „Фирка“ — обажда се докачени певците от втори глас.

Една след друга биват записани и други местни народни песни. Доволни са хористките. С любов пееат песните, пети от техните майки и баби. Знаят те каква свежест и красота имат народните песни, с колко мъдрост и остроумие са наситени текстовете, с каква простота и искреност е пропита мелодията.

Подетата инициатива от Окръжния комитет на Отечественния фронт за организиране на празник на народното творчество и бит и за издирване на нови местни народни песни, танци, обичаи, гатанки, приказки, художествени предмети (костюми, черги и др.) хористките от народно-битовия хор ще доведат до резултатен край.

Йордан А. Попов

ръководител на хора

Една нова постановка

„Троянският кон“, така се нарича писата, с която театралният колектив на транспортните работници от гара Г. Оряховица се представи пред желюзичарите от възела преди няколко дни.

И ето, завесата се вдига! На сцената се героите от писата — Вячлан Гордев — изкустен рационализатор в предприятиято и градчето и обикновен мъж в къщи, приличен на толкова много други мъже. Тук става дума не за другар, съпруг, а за „истинския мъж“, който удря по масата и не харесва супата, яденото и всичко, което се върши от жените в къщи. Не случайно рождената му майка го нарича „проклетник и изедник“. Разбира се, Вячлан Гордев не е толкова строг и непреклонен. Под въздействието на сестра си тютюнозаводничката Сандра и децата му Стефка и Гордо и общественоста той се изменя и стига дотам, че пуска жената на работа и даже и поднася букет и пералня в чест на 8 март. А приятелят му Ангел, който иска да бъде като него „мъж“, недоумява в обрарите, които стават с Вячлан.

Изобщо писата третира един много важен въпрос от нашето всекидневие. Как растат хората, как се възпитават децата и каква насока трябва да им се дава за избиране на професия в живота.

Общо взето писата допадна на посетителите както по сюжета, така и по изпълнение. Това те изрази с възторжените си одобрения. А слабостите, които актьорите допуснаха в изграждането на образите, могат да се пресъздадат обрарите още по-правдиво, по-убедително, за да могат самодейните актьори да заговорят напълно естествено с устата на героите, от писата.

Успех в това отношение е Вячлан на Петко Денев. Този

актьор е същевременно и постановчик на писата. Той възбужда сполучливо работника живял малко на село, малко в град, възприема всичко ново, но не така лесно се отвърся от старото. Обаче в играта му се чувствуват несъсретеното внимание, съзнателност, грижа повече за цялата постановка, отколкото за образа на своя герой.

Известен успех постигна и Пърдана Начева в изграждането на образа на Сандра, която би трябвало да положи още повече усилия за изчистяване на играта за пълно покриване с образа по писата. Би могло да се желае повече не само при др. Начева, но и при другите самодейни артисти да държат за още по-ясна и чиста дикция.

Мария Куцарова и Пърдана Тодоранова бяха твърде естествени в ролите на децата Стефка и Гордо. От тяхната игра бликаше радостта, смехът и безгрижието на младостта. Обрарът на Ангел бе пресъздаден от Ст. Генчев един от най-старите участници в театъра, онятен комик, който възбужда много със сполучливите си движения, характерни за неговия герой.

Сравнително добре се възприемат образите на Рада — С. Генчева, баба Сема — Б. Кирова. По-бедни откъм жизненото пресъздаване, като се има предвид авторвият замисъл, са образите на учителите Фералдонтов и Ножаарски на Ил. Муравев и К. Маринов. Докато първия се чувствуваше явна скованост у Маринов имаше излизана парадност. Образите на тези все още срещани се учители ще бъдат по-убедителни, ако актьорите проявят по-силно чувство за мярка.

Писата „Троянският кон“ на Ив. Пеев се прие от зрителите като ново достижение на театъра на транспортните работници.

Р. Ганчева

Мъртвите листа

РАЗКАЗ

За северната порта на манастира води тесен коларски път, който крилува из гъста, млада гора. Жилавите габри прелитат клонон с буен лещак, дрян, липа, ясен, между тях се вие повет и дива лоза. Оттам съм минавал и пролет, и лете, бивал съм в ранно утро или пък в късните следобедни часове, когато изстиналият въздух започва да носи стотини аромати. По всяко време на годината тук има нещо ново, което смайва и поразява със своята красота.

Разстлани одеала, хората обядваха и се чувствуха като у дома си. Нямаше и следа от оная религиозна почителност, от онава смирено благочестие, с която някога бабичките пристъпваха манастирските порти.

Тая есен отново минах по изоставения, задулял път. Каква чудна прелест ни разкри младата гора, какво богатство на есенните неповторими багри!

Аз седнах на пейката близо до магерничата, и дълго почивах, топъл от слънцето и пристъпването на хората, когато внезапно забелязах, че из малкото прозорче настреща запичахе Йоаким. В мошешката му стая бе тъмно, стряхата хвърляше сянка и не изведнаж можеше да се забележи дреботното сръбчано лице, свята брадичка, малките светкащи очи на монаха. Той стоеше неподвижно, като притаена птица и гледаше към двора. Сянките му, които затваряше клепачите ми, изведнаж премина. Аз добре познавах и четиримата монаси, които служеха в този малък, с нищо неизвестен манастир.

Твърде често посещавах това хубаво, спокойно място и винаги, когато срещаш някого от тях, непреодолимо любопитство ме караше да се вгледам внимателно в лицата им. Така много ми се искаше да знам какво мислят тя хора, от каквие се възбуждат, радват или скръбят. В мен може би още живееше част от онава чувство, дошло от детските години, когато въображението ми свързваше монасите с изображенията на светците, рисувани на вероученицата, с религиозните разкази и митове. Все ми се струваше, че това са съвсем особени хора с фанатична вяра в истинността на тяхната измислена религия, която им дава сили доброволно да пона-

сят лишенията на своята обреченост. Как ми се искаше да надникна в душите им, за да видя как изглежда нашият свят в техните очи! Но това никога не ми се удаваше. Пред любопитния ми поглед главите смирено се навеждаха, благочестивото равнодушие към всичко външно издигаще стена и кратките разговори винаги се плъзгаха някъде настрани, дребни и незначителни. Сега аз стоях съвсем близо до Йоаким, малко притуден зад кипариса, който растеше до стаята и притворил леко очи се преструвах, че дрема. Облегнал лакти на пераза, малко наведен напред, той внимателно гледаше. По това как леко изляга настрани глава и как повество застана в първото си положение, аз разбрах, че монахът гледа нещо определено.

А имаше какво да се гледа. Дворът биваше така оживен, пъстър и шумен само в празнични дни и навярно сега Йоаким внимателно опипваше този чужд, далечен и навярно претеря интересен за него свят. Може би той следи групата деца с топката и в него тлее обикновената човешка мъка, че той никога не е имал и няма да има деца. Или завидява на младия мъж, облегнат върху дънера на липата, чинто пръсти леко играят по струните на китарата, на това че до него стои такова хубаво момиче, сложило нежна и топла ръка на рамото му! А върху рамото на Йоаким никоя жена не е слагала ръка, никоя жена няма да го целуне. Или той слуша заобавната мелодия и звучите ѝ го откъждат там, където никога не е бил, слуша песните на групата девойки, които са така далечни и различни от

тяхното песне при неделната служба! Йоаким се навежда още повече, пръстите му се впишат в дървото на прозорцата, очите му заблестяват. Какви ли съмнения раздират тая душа? За кой ли път той започва отчаяна битка с дявола, с изкушението, така силно и непреодолимо. Навярно довчера, когато манастирът загълхне и всички заспят на коравите одъри, той ще прекоси двора, ще отвори тежката врата на църквата и обилните съзли на разкаянието ще стоплят студентите плочи на каменния под!

Присвистите му рамене трепнаха. Монахът бързо се огледа и после отново замря. Сега вече аз не се съмнявах, че той наблюдава нещо определено и това което вижда е много важно за него. До двора, в гърба, който образува зида на църквата и манастирската ограда, стояха прави мъж, жена и дете. На гърба на бащата висеше раница и той тръгна пръв, като поведе за ръката и детето. Жената ги последва, пресякоха двора, а после минаха през портата и изчезнаха.

Това е всичко. Отпуснах се доволен и открито погледнах към Йоаким. Бях сигурен, че вече съм надникнал, макар и за малко, в едно от потайните кътчета на душата му. Там, където е останало копненето по собствен дом и семейство. Но каква беше изненадата ми, когато открих, че по лицето на монаха бе написано тържество, че той се усмихваше радостно, и продължаваше да гледа към мястото, където преди това бе починало семейството. Какво вбедаше Йоаким? Вдигнах очи и ми се искаше направо да го попитам. Но той бързо се дръпна в килията. Разочарован, аз бях готов да стана и подира приятеля си, но стъпките на чардака просякоха и по тях слезе монахът.